

Sen Bilmesen de

– N@zlı Hüzün · 19 Temmuz 2014

Ah sevgili

Bir bilsen içimdeki sensizliği

Sen giderken yere düştü yüreğim

Cam kırıkları gibi saçıldı dört bir yana

Bu şehir ki adını senden almıştı

Tüm sevda sokaklarında biz vardık

Bizim şarkılarımız çalardı her kaldırımda

Şimdi gidişine kan tükürüyor sokaklar

Sen bilmesen de...

Vedasız bir gidişe sığırdın aşkımızı

Çırpınışlarım ayak seslerine karışırken

Adımladın ardına bile bakmadan

Adın boğazıma düğümlendi haykıramadım

Yıkıldım ömrüme biçtiğin bu ihanete

Şimdi gidişine ağlıyor gözlerim

Sen bilmesen de...

Senden sonrası olmadı inan

Odamın perdelerini sıkıca kapadım

Gün ışığına düşmanım

Dört duvar arasında yaşarım yine

Sen gününü gün ederken

Ben mutsuzluğun resmini çizerim avuçlarıma

Yüreğim siyahları kuşanırken bedenime

Uzak şehirleri seçerim düşlerime

Sen bilmesen de...

Sen giderken yüreğimi de götürdün

Yokluğun ölüm kustu duvarlarıma

Ruhumun uzaklaştığını hissediyorum

Karabulutlar bedenimi sararken

Ölümün soğukluğu tenimi işgal ediyor
Dilimde ertelenmiş seni seviyorumlar kaldı
Sen bilmesen de...

N@zlı Hüzün